

People Are Born To Shine!

Μια εφημερίδα ριζωμένη στη Χριστιανική πίστη και δημιουργημένη για να εμπνέει και να υποστηρίζει όλο τον κόσμο, ανεξαρτήτως εθνικότητας, φυλής και θρησκείας

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Χριστουγεννιάτικη Αποστολή 2018

Για ένατη συνεχή χρονιά κατά το μήνα Δεκέμβριο (2018), οι εθελοντές του Ιδρύματος Naji Cherfan περιόδευσαν σε επιλεγμένα νοσοκομεία, ορφανοτροφεία και γηροκομεία στη Βηρυτό και το Όρος Λίβανο με μια σημαντική αποστολή - να γιορτάσουν τη γέννηση του Ιησού με εκείνους που δεν μπορούσαν να γιορτάσουν στο σπίτι.

Τα μέρη που επισκεφθήκαμε ήταν γεμάτα με Χριστουγεννιάτικα κάλαντα, προσευχές και ελπίδα!

Τα ορφανά, οι ηλικιωμένοι, οι ασθενείς και οι οικογένειές τους, οι νοσηλευτές και οι γιατροί και οι ομάδες ιατρικής περίθαλψης που δούλευαν κατά τη διάρκεια των Χριστουγέννων είχαν την ευκαιρία να γιορτάσουν με ευθυμία, προσευχές και χαρά!

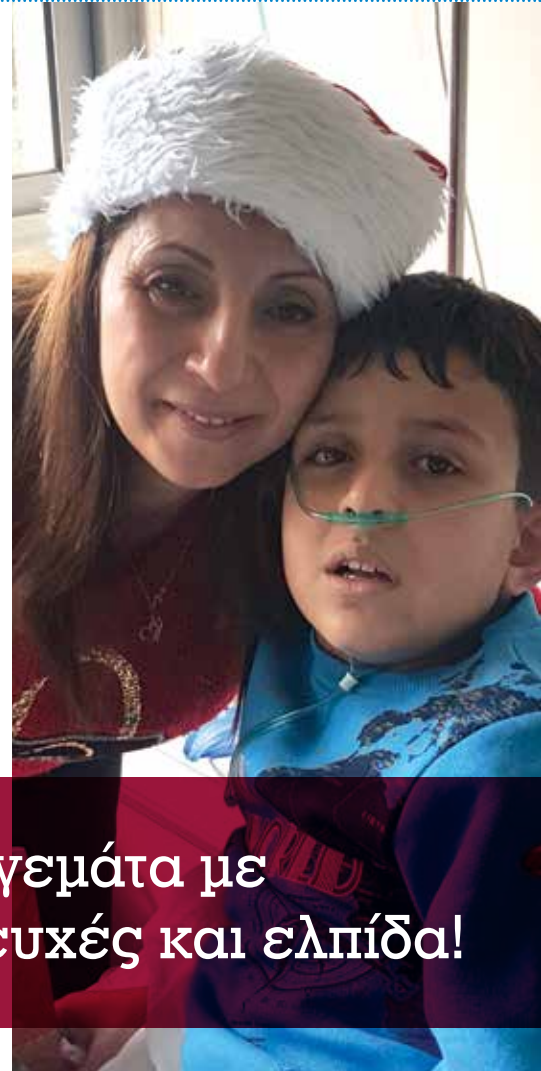
Το ίδρυμα Naji Cherfan συνεργάστηκε με τον πατέρα Roger Cherfan από την ενορία της Βηρυτού, τον πατέρα Elie Khalil, και την αδελφή Virginie. Όλα τα μέρη που επισκεφθήκαμε ήταν γεμάτα Χριστουγέννων, προσευχές και ελπίδα! Κατά τη διάρκεια των επισκέψεων, διανεμήθηκαν προσευχές, σοκολατάκια, γλυκά και δώρα σε κάθε άνθρωπο που γιορτάζει τη γέννηση του Ιησού.

«Ανακουφίζονται όταν ακους τις ιστορίες τους», είπε ο πατέρας Roger.

«Γνωρίζω την πραγματική ευτυχία μέσα από την προσφορά», δήλωσε η Rita Abou Jaoude από την ομάδα του Naji Cherfan Foundation.

«Είναι ένα εκπληκτικό συναίσθημα. Είναι η πρώτη φορά που έχω μια τέτοια εμπειρία», δήλωσε η Christelle, εθελόντρια φοιτήτρια.

Καλά Χριστούγεννα!

Σε αυτό το τεύχος

Ο καλύτερος φίλος του George:

Μια ιστορία για τα Χριστούγεννα. Εκείνη τη στιγμή αποφάσισα ότι θα έκανα ό, τι μπορούσα για να κάνω τον καλό κύριο George ευτυχισμένο.

Ασφάλεια στους δρόμους του κόσμου

Μια νέα έκθεση του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (ΠΟΥ) δείχνει ότι οι θάνατοι από τροχαία ατυχήματα συνεχίζουν να αυξάνονται φτάνοντας τους 1.35 εκατομμύρια θανάτους το χρόνο.

Πώς θα σταματήσουμε την αποψίλωση των δασών;

Αν δεν ενεργήσουμε άμεσα για να περιορίσουμε την αποψίλωση των δασών, οι ειδικοί εκτιμούν ότι σε 30 χρόνια, η επιφάνεια της γης θα είναι γυμνή...

Χριστουγεννιάτικη Αποστολή 2018

ΣΚΗΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗ
Χριστουγεννιάτικη Αποστολή 2018

Ο καλύτερος φίλος του George: Μια Χριστουγεννιάτικη Ιστορία

Η μητέρα μου ήταν μία διαζευγμένη γυναίκα και εγώ ήμουν το μόνο παιδί της. Ζούσαμε στη δεκαετία του '60 στην πόλη σε ένα μικροσκοπικό διαμέρισμα. Η θεία μου Rose και τα ξαδέλφια μου ζούσαν στο διπλανό διαμέρισμα. Κάθε Δεκέμβριο η μητέρα μου έλεγε σε όλους τους μοναχικούς ανθρώπους την παραμονή των Χριστουγέννων ότι το σπίτι μας θα ήταν ανοιχτό σε όλους. Η μητέρα μου πίστευε ότι κανείς δεν πρέπει να είναι μόνος κατά τη διάρκεια των γιορτών. Εάν μπορούσε, πιθανότατα θα είχε βάλει μια αγγελία στην εφημερίδα προσκαλώντας όλον τον κόσμο.

Όπως ήταν, στο μικρό μας διαμέρισμα γινόταν το αδιαχώρητο. Όλα τα δωμάτια, εκτός από την κρεβατοκάμαρά μου ήταν γεμάτα με ενήλικες που γιόρταζαν την παραμονή των Χριστουγέννων. Ο ύπνος ήταν αδύνατος, αλλά προσπαθούσα να κοιμηθώ ούτως ή άλλως, επειδή ο Αη Βασίλης δεν θα άφηνε δώρα για κορίτσια που ήταν ξύπνια (ή έτσι μου έλεγαν). Καθώς βρισκόμουν στο κρεβάτι, αναρωτήθηκα πώς ο Αη Βασίλης θα ήξερε ότι κοιμώμουν εν μέσω του θορύβου και πώς θα μπορούσε να γλιστρήσει και να αφήσει δώρα με όλους εκείνους τους ανθρώπους γύρω. Οι ενήλικες στη ζωή μου, μου το εξήγησαν και αυτό. Μάλλον, όλοι οι ενήλικοι γνώριζαν τον ΑηΒασίλη. Μόνο τα παιδιά δεν έπρεπε να κρυφοκοιτάξουν.

Κάθε χρόνο τα μεσάνυχτα, η μαμά μου με έφερε στο σαλόνι για να ανοίξω τα δώρα που είχε αφήσει ο Άγιος και έπειτα τα δώρα από φίλους που ήταν συγκεντρωμένοι. Ήταν μια παράδοση των Χριστουγέννων και ήταν μαγευτική και συναρπαστική. Ήμουν ίσως το πιο τυχερό παιδί στην πόλη.

Η παράδοση του ανοικτού σπιτιού της παραμονής των Χριστουγέννων συνεχίστηκε ακόμα και όταν μετακομίσαμε στα προάστια. Ήμουν περίπου 12 ετών και στην έκτη τάξη. Το νέο μας διαμέρισμα είχε περιποιημένους χλοοτάπητες, παρτέρια και όμορφα δέντρα ακριβώς έξω από την πόρτα μας. Η μητέρα μου διαχειριζόταν το συγκρότημα κι έτσι ως μέρος του μισθού της ζούσαμε σε ένα υπέροχο διαμέρισμα ενός υπνοδωματίου. Αυτά τα πρώτα Χριστούγεννα εκεί, η μαμά μου κάλεσε όποιον συνάντησε και έμαθε ότι θα ήταν μόνος του στις γιορτές των Χριστουγέννων – γείτονες,

συνεδέλφους, πωλήτριες καταστημάτων, τον ταχυδρόμο ... ο κατάλογος συνέχιζε.

Όταν ήμουν στην πρώτη λυκείου, μετακομίσαμε σε ένα διαμέρισμα δύο υπνοδωματίων στο ίδιο συγκρότημα. Ήταν ωραίο να έχω το δικό μου δωμάτιο. Λίγο αργότερα αφού μετακινήσαμε, ένας νέος γείτονας μετακόμισε στο διπλανό διαμέρισμα. Το όνομά του ήταν George και ήταν ηλικιωμένος. Πάντα μας έγνεφε με ένα χαιρετισμό όταν μας έβλεπε. Ήταν κοντά στην ημέρα των Ευχαριστιών όταν τον είδαμε να σταθμεύει το αυτοκίνητό του στο χώρο του κοντά στο δικό μας. Φέρναμε τα ψώνια μας και η μαμά μου τον ρώτησε αν είχε σχέδια για τις γιορτές. Όταν είπε όχι, ότι θα τις περάσει μόνος του, η μαμά μου τον προσκάλεσε στο ανοιχτό σπίτι της την παραμονή των Χριστουγέννων.

«Ελάτε σε εμάς», είπε. Αυτός, ήδη κουνούσε το κεφάλι του αρνητικά.

«Δεν θα είμαι καλή παρέα, φοβάμαι», είπε. «Έχασα τη γυναίκα μου πριν από λίγους μήνες». Τα μάτια του γεμίζουν με δάκρυα και γύρισε μακριά. «Σας ευχαριστώ ούτως ή άλλως!», φώναξε. Πήγε στο διαμέρισμά του και έκλεισε ήσυχα την πόρτα.

Η καρδιά μου σχεδόν τσάκισε στα δύο όταν το είπε αυτό. Εκείνη τη στιγμή αποφάσισα ότι θα έκανα οτιδήποτε μπορούσα για να είναι ευτυχισμένος ο καλός κύριος George. Κατά τους επόμενους μήνες στη διαδρομή από το σχολείο προς το σπίτι, συχνά έβρισκα ένα λουλούδι ή ένα ενδιαφέρον φυτό για να αφήσω έξω από την πόρτα του. Μια φορά βρήκα ένα δέρμα που είχε αφήσει κάποιο τζιτζίκι και το άφησα και αυτό. Δεν γνωρίζω εάν πράγματι εκτίμησε το δέρμα του τζιτζικιού, αλλά εγώ το είχα βρει συναρπαστικό. Ποτέ δεν είπα στον George ότι τα δώρα ήταν από μένα. Τα άφηνα στο σκαλοπάτι του και στη συνέχεια πήγαινα βιαστικά στο στο διαμέρισμά μου δίπλα. Έβρισκα όλων των ειδών τα πράγματα για να του αφήσω στη διαδρομή από το σχολείο προς το σπίτι.

GEORGE continued on page 6

Νέα έκθεση του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας αναδεικνύει την ανεπαρκή πρόοδο στην αντιμετώπιση της έλλειψης ασφάλειας στους δρόμους του κόσμου

Μια νέα έκθεση του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (ΠΟΥ) δείχνει ότι οι θάνατοι από τροχαία ατυχήματα συνεχίζουν να αυξάνονται φτάνοντας τους 1.35 εκατομμύρια θανάτους το χρόνο.

Η έκθεση του ΠΟΥ για την παγκόσμια κατάσταση στην οδική ασφάλεια 2018 υπογραμμίζει ότι οι τραυματισμοί από την οδική κυκλοφορία αποτελούν πλέον τον κύριο δολοφόνο παιδιών και νέων ηλικίας 5-29 ετών.

«Αυτοί οι θάνατοι είναι ένα απαράδεκτο τίμημα για τις μετακινήσεις μας», δήλωσε ο Γενικός Διευθυντής του ΠΟΥ, Δρ. Tedros Adhanom Ghebreyesus. «Δεν υπάρχει δικαιολογία για την αδράνεια. Αυτό είναι ένα πρόβλημα με αποδεδειγμένες λύσεις. Αυτή η έκθεση αποτελεί έκκληση προς τις κυβερνήσεις και τους εταίρους να αναλάβουν πολύ μεγαλύτερες ενέργειες για την εφαρμογή αυτών των μέτρων».

Η Παγκόσμια Έκθεση του ΠΟΥ για την Παγκόσμια Κατάσταση στην Οδική Ασφάλεια 2018 αναφέρει ότι, παρά την αύξηση του συνολικού αριθμού των θανάτων, τα ποσοστά θανάτου σε σχέση με το μέγεθος του παγκόσμιου πληθυσμού σταθεροποιήθηκαν τα τελευταία χρόνια. Αυτό υποδηλώνει ότι οι υπάρχουσες προσπάθειες οδικής ασφάλειας σε ορισμένες μεσαίες και υψηλού εισοδήματος χώρες έχουν μετριαστεί την κατάσταση.

«Η οδική ασφάλεια είναι ένα ζήτημα που πουθενά δεν λαμβάνει ούτε ένα ποσοστό της προσοχής που του αρμόζει - και είναι πραγματικά μία από τις μεγάλες μας ευκαιρίες να σώσουμε ζωές σε όλο τον κόσμο», δήλωσε ο Michael R. Bloomberg, ιδρυτής και διευθύνων σύμβουλος της Bloomberg Philanthropies και παγκόσμιος πρεσβευτής του ΠΟΥ για μη μεταδοτικές ασθένειες και τραυματισμούς. «Γνωρίζουμε ποιές παρεμβάσεις λειτουργούν. Οι ισχυρές πολιτικές και η εφαρμογή τους, ο έξυπνος σχεδιασμός των δρόμων και οι ισχυρές εκστρατείες ευαισθητοποίησης του κοινού μπορούν να σώσουν εκατομμύρια ζωές τις επόμενες δεκαετίες.»

Στα μέρη όπου σημειώθηκε πρόοδος, αυτή, σε μεγάλο βαθμό αποδίδεται σε καλύτερη νομοθεσία σχετικά με βασικούς κινδύνους όπως η υπέρβαση ταχύτητας, η κατανάλωση οδήγησης μετά από

κατανάλωση αλκοόλ, καθώς και η μη χρήση των ζωνών ασφαλείας, των κρανών μοτοσυκλετών και των συστημάτων συγκράτησης για παιδιά. Επίσης, οι ασφαλέστερες υποδομές, όπως τα πεζοδρόμια και οι αποκλιστικές λωρίδες για ποδηλάτες και μοτοσυκλετιστές · βελτιωμένα πρότυπα οχημάτων όπως εκείνα που επιβάλλουν ηλεκτρονικό έλεγχο ευστάθειας και προηγμένη πέδηση · και βελτιωμένη φροντίδα μετά τη σύγκρουση.

Η έκθεση καταδεικνύει ότι τα μέτρα αυτά συνέβαλαν στη μείωση των θανάτων από τροχαία ατυχήματα σε 48 χώρες μεσαίου και υψηλού εισοδήματος. Ωστόσο, καμία χώρα χαμηλού εισοδήματος δεν έχει επιδείξει μείωση των συνολικών θανάτων, σε μεγάλο βαθμό λόγω της έλλειψης αυτών των μέτρων.

Στην πραγματικότητα, ο κίνδυνος θανάτου από την οδική κυκλοφορία παραμένει τρεις φορές υψηλότερος στις χώρες χαμηλού εισοδήματος από ό, τι στις χώρες υψηλού εισοδήματος. Τα ποσοστά είναι τα υψηλότερα στην Αφρική (26,6 ανά 100.000 κατοίκους) και τα χαμηλότερα στην Ευρώπη (9,3 ανά 100.000 κατοίκους). Από την άλλη πλευρά, από την προηγούμενη έκδοση της έκθεσης, τρεις περιοχές του κόσμου έχουν αναφέρει μείωση των ποσοστών θανάτων από τροχαία ατυχήματα: Αμερική, Ευρώπη και Δυτικός Ειρηνικός.

Πηγή: who.int

Πώς Σταματάμε την Αποψίλωση;

Η αποψίλωση έχει καταστρέψει μεγάλα τμήματα των δασών του πλανήτη εδώ και χρόνια. Μία μεγάλη πρόκληση για τις κυβερνήσεις και τους περιβαλλοντολόγους είναι ο τρόπος με τον οποίο θα σταματήσει η αποψίλωση των δασών, ώστε οι σημερινές περιβαλλοντικές συνθήκες να μην επιδεινωθούν.

Για αιώνες, οι άνθρωποι κόβουν δέντρα και καίνε τα δάση. Πριν από εκατοντάδες χρόνια, το μεγαλύτερο μέρος της επιφάνειας της γης καλύπτονταν από δάση. Προκειμένου να κατασκευαστούν οικιστικές περιοχές και να δημιουργηθούν χωριά, οι άνθρωποι έπρεπε να απομακρύνουν κάποια δάση. Δεδομένου ότι οι πληθυσμοί αυξήθηκαν καθ' όλη τη διάρκεια των ετών, χρειάστηκε πολύ περισσότερη ανάπτυξη. Η φτώχεια και ο υπερπληθυσμός αύξησαν την ανησυχία τους των κυβερνήσεων σε όλο τον κόσμο. Οι άνθρωποι ανησυχούσαν για το πώς θα δημιουργούσαν αρκετά χρήματα για να τροφοδοτήσουν τον εαυτό τους και τα παιδιά τους. Η γεωργία ήταν η κύρια πηγή οικογενειακού εισοδήματος. Αλλά οι άνθρωποι έγιναν ανυπόμονοι.

Μέχρι τα μέσα του 20ού αιώνα, οι άνθρωποι με ευκολία άρχισαν να υποστηρίζουν την εκβιομηχάνιση, η οποία θεωρήθηκε ως η εύκολη διέξοδος από τη φτώχεια, την ανεργία και την αργή παραγωγή. Ασφαλώς, η ανάπτυξη πήρε ώθηση, δημιουργήθηκαν θέσεις εργασίας, αναδύθηκαν νέες βιομηχανίες. Αλλά κάτι έπρεπε να υποχωρήσει. Σε αντάλλαγμα για την ταχεία ανάπτυξη των εργοστασίων και των διαφόρων βιομηχανιών, τα δάση εξαντλήθηκαν.

Από τη βιομηχανική επανάσταση, η συνολική κάλυψη των δασών στη γη έχει μειωθεί δραστικά. Έχει επηρεαστεί η βιοποικιλότητα και έχουν ενθαρρυνθεί οι συνολικές κλιματικές αλλαγές και η περιβαλλοντική αποδυνάμωση.

Τώρα είναι η στιγμή να επιβραδυνθεί ή να εξαιρεθεί η αποψίλωση. Είναι εφικτό αν οι άνθρωποι ενωθούν σε αυτόν τον ένα και μοναδικό σκοπό. ό. μπορεί να σταματήσει εάν οι άνθρωποι γίνουν περισσότερο περιβαλλοντικά συνειδητοί.

Η εξάλειψη της αποψίλωσης των δασών

Οι περιβαλλοντολόγοι και οι υποστηρικτές της δασονομίας εδώ και καιρό εκλιπαρούν τους ανθρώπους και τις κυβερνήσεις να δράσουν άμεσα για το πρόβλημα σχετικά με τις συνεχιζόμενες ενέργειες που γεννούν την αποψίλωση ανά τον κόσμο. Το μήνυμα είναι: Η αποψίλωση μπορεί να σταματήσει εάν οι άνθρωποι γίνουν πιο συνειδητοί περιβαλλοντικά. Αυτό σημαίνει ότι, προκειμένου

για την επιτάχυνση των προσπαθειών για την παύση της αποψίλωσης των δασών, οι πρωτοβουλίες πρέπει να ξεκινήσουν από εσάς.

Η σημαντικότερη συμβολή που μπορείτε να κάνετε είναι να μειώσετε τη ζήτηση για προϊόντα που εξαρτώνται από την αποψίλωση. Μπορείτε να ξεκινήσετε υποστηρίζοντας και συμμετέχοντας σε προγράμματα ανακύκλωσης.

Το χαρτί είναι φτιαγμένο από δέντρα που προέρχονται από δάση. Υπάρχουν τώρα βιομηχανίες που επικεντρώνονται στην ανακύκλωση χαρτιού όπου γίνεται επεξεργασία του μεταχειρισμένου χαρτιού, που μετατρέπεται σε νέα προϊόντα χαρτιού. Εάν η πρακτική διαδοθεί ευρύτερα, θα μειωθεί ο αριθμός των δέντρων που θα κόβονται.

Οι κυβερνήσεις ανά τον κόσμο πρέπει επίσης να ξεκινήσουν την εφαρμογή νομοθεσίας που θα εμποδίζει αποτελεσματικά τη συνεχιζόμενη πρακτική της αποψίλωσης των δασών. Θα πρέπει να επιβάλλονται κυρώσεις στους παραβάτες. Με αυτόν τον τρόπο, θα υπάρχουν λιγότεροι άνθρωποι και εταιρείες που θα ασχολούνταν με πρακτικές κοπής και καύσης.

Τα τροπικά δάση και τα ξηρά δάση πρέπει

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΓΙΑ ΕΙΡΗΝΗ

Πατέρα Θεέ, η καρδιά μου είναι γεμάτη από χάος και σύγχυση. Αισθάνομαι σαν να πνίγομαι στις καταστάσεις και η ροδιά μου γεμίζει με φόβο και σύγχυση. Πραγματικά χρειάζομαι τη δύναμη και την ειρήνη που μόνο εσύ μπορείς να δώσεις. Τώρα, επλέγω να αεμπιστευθώ Εσένα. Προσεύχομαι στο Όνομα του Ιησού Χριστού. Αμήν.

- Mary Southerland.

Γωνία της Προσευχής

GEORGE continued from page 3

Όταν ήρθε το χιόνι, έγραφα μηνύματα στο κεφαλόσκαλό του. «Γεια George» με ένα χαμογελαστό πρόσωπο.

Νόμιζα πραγματικά ότι ήμουν πονηρή. Δεν πίστευα πραγματικά ότι ήξερε ότι ήμουν εγώ. Στη συνέχεια, μια όμορφη μέρα της Άνοιξης προς το τέλος της σχολικής χρονιάς, ήμουν έτοιμη να αφήσω ένα άγριο τριαντάφυλλο στο σκαλοπάτι του George όταν άνοιξε η πόρτα.

«Γεια σου αγαπητή μου», είπε. Αυτός χαμογέλασε. Ήμουν αμήχανη και έκπληκτη.

«Γεια σας,» είπα ντροπαλά.

«Ξέρω ότι μου αφήνεις μικρές σημειώσεις και δώρα», είπε. «Αυτό σημαίνει τόσο πολλά για μένα. Βρίσκω τον εαυτό μου να προσδοκά αυτά τα μικρά δώρα. Δεν γνωρίζεις πόση ευτυχία μου έδωσες τους τελευταίους μήνες. Θέλεις νάρθειες μέσα;» Δίστασα. Δεν τον γνώριζα. Όχι πραγματικά. Κατάλαβε.

«Να σου πω κάτι. Ίσως εσύ και η μαμά σου θα θέλατε να σας καλέσω για δείπνο κάποια μέρα. Κάνω πολύ καλό τσίλι!» Πράγματι, τον επισκεφτήκαμε για δείπνο. Είχε δίκιο· έκανε υπέροχο τσίλι. Και έτσι άρχισε η φιλία μας. Ο George ήρθε στο σπίτι μας την Παραμονή των Χριστουγέννων, αν και έμεινε μόνο λίγο. Όταν ερχόμουν σπίτι από το σχολείο, μερικές φορές

κάναμε περιπάτους. Μια στις τόσες, ο George με έπαιρνε για μεσημεριανό ή έπαιρνε και τη μητέρα μου κι εμένα για δείπνο όποτε εκείνη είχε χρόνο. Όποτε ταξίδευε, πάντα μας έστελνε μια κάρτα και εμένα μου έφερνε ένα μικρό δώρο Τον λάτρευα.

Όταν ήμουν 19 χρονών και στο πανεπιστήμιο πια, έλαβα ένα τηλεφώνημα από

τη μητέρα μου ότι ο George ήταν στο νοσοκομείο. Όταν πήγα να τον επισκεφθώ, ένα χαμόγελο άναψε το πρόσωπό του. «Αυτή είναι η καλύτερη φίλη μου», είπε στον αδελφό του, Walter, και έκανε τις συστάσεις. Είδα την έκπληξη του Walter από αυτό το όμορφο τίτλο «καλύτερη φίλη» που δόθηκε σε έναν έφηβο από τον αδερφό του. Ένοιωθα μεγάλη τιμή, αλλά και μεγάλη ανησυχία για τον φίλο μου.

Ο Walter με συνάντησε έξω από την πόρτα και οι ειδήσεις που μου είπε έσπασαν την καρδιά μου ξανά. «Δεν έχει πολύ καιρό. Ο καρκίνος είναι παντού.»

Αφού συμάζεψα τον εαυτό μου, πήγα πάλι μέσα για να καθίσω με τον George για λίγο. Υπήρχαν τόσα πολλά που ήθελα να πω. Ήταν δύσκολο γι' αυτόν να μιλήσει. Ο πόνος ήταν πολύ μεγάλος. Του είπα πόσο σημαντικός ήταν για εμένα, πόσο τον αγαπούσα. Πήρε το χέρι μου. Το χέρι του ήταν αδύναμο αλλά ζεστό. «Η καλύτερή μου», είπε ξανά. Χαμογέλασε και έπεσε για ύπνο. Αυτή ήταν η τελευταία φορά που τον είδα.

Τα Χριστούγεννα μετά τον θάνατό του, χτύπησε η πόρτα μας την Παραμονή των Χριστουγέννων. Ήταν ένα μπουκέτο από χριστουγεννιάτικα λουλούδια και κουκουνάρια, μια όμορφη σύνθεση, απευθυνόμενη στη μητέρα μου.

Το σημείωμα έλεγε: «Πριν πεθάνει, ο George μου ζήτησε να σιγουρευτώ ότι θα το παίρνατε την παραμονή των Χριστουγέννων. Είπε ότι η φιλία σας τον βοήθησε σε μια από τις πιο δύσκολες στιγμές της ζωής του. Σας ευχαριστώ που ήσασταν τόσο καλοί φίλοι στον αδελφό μου. Είθε ο Θεός να σας ευλογεί αυτά τα Χριστούγεννα και πάντα. Walter.»

Κάθε Παραμονή Χριστουγέννων, και αρκετά συχνά καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, κοιτάζω ψηλά και χαιρετάω τον φίλο μου τον George. Η καρδιά μου είναι γεμάτη, καθώς θυμάμαι αυτό το όμορφο δώρο που κανόνισε για εμάς πριν αποχαιρετήσει τον κόσμο. Η φιλία μας ξεκίνησε απλά, με ένα μικρό δώρο σε ένα κατώφλι. Έγινε μία από τις πιο καθοριστικές και όμορφες φιλίες της ζωής μου.

Πηγή: dailygood.org Αρχική δημοσίευση στο Kindspring.org

TOXIC continued from page 5

να προστατεύονται από τις κυβερνήσεις. Αυτά μπορούν να κηρυχθούν δημόσιες ιδιοκτησίες, έτσι ώστε να μην μπορούν ποτέ να τα αγγίξουν οι επιχειρήσεις. Μπορούν επίσης να μετατραπούν σε εθνικά πάρκα, ώστε η συνολική κατάσταση των δασών αυτών να διατηρηθεί αποτελεσματικά.

Αναδάσωση

Η αναδάσωση είναι το αντίθετο της αποψίλωσης. Εάν η αποψίλωση μπορεί να θεωρηθεί ως τραυματισμός της φύσης, η αναδάσωση είναι η περιζήτητη διαδικασία επούλωσης. Στην αναδάσωση, τα δάση επαναφυτεύονται με δέντρα. Μέσα σε λίγα μόνο χρόνια, τα δάση θα ήταν και πάλι ζωντανά.

Η αποψίλωση - σε ορισμένες περιπτώσεις - δεν μπορεί να αποφευχθεί, αλλά μπορεί να ρυθμιστεί έτσι ώστε να μην δημιουργεί αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και τη βιοποικιλότητα. Η αποψίλωση μπορεί να επιβραδυνθεί σημαντικά. Τα δέντρα μπορούν να κοπούν με βραδύτερους ρυθμούς. Για κάθε δέντρο που έχει κοπεί, πρέπει να φυτευτεί ένα νέο.

Αν οι άνθρωποι δεν ενεργήσουν άμεσα για να περιορίσουν την αποψίλωση οριστικά, οι ειδικοί εκτιμούν ότι σε 30 χρόνια, η επιφάνεια της γης θα μείνει γυμνή ... χωρίς δάση. Οι καταστροφικές αλλαγές θα γίνουν αισθητές μέσα από τις σκληρές καιρικές συνθήκες, τις πλημμύρες και τις κατολισθήσεις.

Βοηθήστε να σταματήσετε την αποψίλωση των δασών πριν είναι πολύ αργά.

Πηγή: https://EzineArticles.com/expert/Nathalie_Fiset/20773 και <http://EzineArticles.com/510045>

Ο αγγελιοφόρος

**Θα στείλω τον αγγελιοφόρο μου,
ο οποίος θα προετοιμάσει
τον δρόμο πριν από εμέ.**

- Μαλαχίας 3: 1

«Έχω ένα μήνυμα για σένα!» Μια γυναίκα που εργαζόταν στο συνέδριο που παρακολουθούσα μου παρέδωσε ένα κομμάτι χαρτί και αναρωτήθηκα αν πρέπει να είμαι νευρικός ή ενθουσιασμένος. Αλλά όταν διάβασα, «Έχετε έναν ανιψιό!» ήξερα ότι θα μπορούσα να χαίρομαι.

Τα μηνύματα μπορούν να φέρουν καλά νέα, κακά νέα ή λέξεις που προκαλούν. Στην Παλαιά Διαθήκη, ο Θεός χρησιμοποίησε τους προφήτες Του για να μεταδώσει μηνύματα ελπίδας ή κρίσης. Αλλά όταν κοιτάζουμε προσεκτικά, βλέπουμε ότι ακόμη και τα λόγια κριτικής του είχαν σκοπό να οδηγήσουν σε μετάνοια, θεραπεία και αποκατάσταση.

Και οι δύο τύποι μηνυμάτων εμφανίζονται στο Μαλαχία 3 όταν ο Κύριος υποσχέθηκε να στείλει έναν αγγελιοφόρο που θα προετοιμάζε τον δρόμο Του. Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής ανακοίνωσε την έλευση του αληθινού αγγελιοφόρου, του Ιησού (βλ. Ματθαίος 3:11) – «ο αγγελιοφόρος της διαθήκης» (Μαλαχίας 3: 1) που θα εκπληρώσει τις υποσχέσεις του Θεού. Αλλά θα ενεργήσει «σαν τη φωτιά του μεταλλουργού, σαν τη καυστική ποτάσα του πλυσίματος» (στίχος. 2), γιατί θα εξαγνίσει αυτούς που πιστεύουν στον λόγο Του. Ο Κύριος έστειλε το λόγο Του για να καθαρίσει τον λαό Του εξαιτίας της ανησυχίας Του για την ευημερία τους.

Το μήνυμα του Θεού είναι ένα μήνυμα αγάπης, ελπίδας και ελευθερίας. Έστειλε τον Υιό Του να είναι αγγελιοφόρος που μιλάει τη γλώσσα μας - μερικές φορές με μηνύματα διόρθωσης, αλλά πάντα με ελπίδα. Μπορούμε να εμπιστευτούμε το μήνυμά Του

*Κυριε, Ιησού Χριστέ βοήθησέ με όχι
μόνο να καταλάβω το μήνυμά Σου,
αλλά και να το ζήσω.*

Ζητήστε από τον Κύριο να σας βοηθήσει να μοιραστείτε τα καλά Του νέα με τους άλλους στο νέο έτος.

ΔΙΟΡΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Ο Μαλαχίας, το τελευταίο βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης, γράφτηκε από έναν άνθρωπο που το όνομα του σημαίνει «ο αγγελιοφόρος μου». Ο Μαλαχίας, που θεωρείται σύγχρονος των Εζρά και του Νεεμιά, υπηρέτησε στους Ιουδαίους που είχαν επιστρέψει από την εξορία της Βαβυλώνας. Αν και ο ναός είχε ξαναχτιστεί (Ezra 6: 14-15), η υπηρεσία του ναού και οι θυσίες ήταν μολυσμένες για διάφορους λόγους: έλλειψη σεβασμού προς τον Θεό, προσφορά χαλασμένων θυσιών (Μαλαχίας 1: 6-9, 12-14) και σκόπιμη παραμέληση της δεκάτης (3: 8-9). Ακόμη χειρότερα, οι ιερείς ήταν μολυσμένοι από μικτούς γάμους και συζυγική απιστία (2: 1-16). Επειδή η ιεροσύνη - που χρησίμευσε ως «αγγελιοφόρος του Κυρίου» - απέτυχε στην ιερατική αποστολή (2: 7-9), ο Μαλαχίας μιλά για έναν μελλοντικό «αγγελιοφόρο» που θα προετοιμάζε τον δρόμο για «τον αγγελιοφόρο της διαθήκης» (3: 1). Τετρακόσια χρόνια αργότερα, ο Ιησούς αναγνώρισε τον Ιωάννη τον Βαπτιστή ως εκείνον τον αγγελιοφόρο (Ματθαίος 11: 9-10 · 17: 12-13).

-K. T. Sim

Πηγή: odb.org

Θα Προωθήσετε τη Δουλειά του NCF?

Το Ίδρυμα Naji Cherfan ιδρύθηκε μετά το θάνατο του αγαπημένου μας Naji Cherfan. Ο κύριος στόχος μας είναι να υμνούμε τον Κύριο μέσα από κοινωνική εργασία.

Το Ίδρυμα εργάζεται για τη βελτίωση της ζωής των φτωχότερων από τους φτωχούς ανθρώπους όλων των ηλικιών, τόσο για τους υγιείς όσο και για εκείνους με προβλήματα υγείας καθώς και για εκείνους που έχουν υποστεί τραύμα στον εγκέφαλο, ενώ προωθούμε τις Χριστιανικές αξίες.

Εάν σας αρέσουν οι εργασίες του NCF και επιθυμείτε να συμμετάσχετε, σας προσκαλούμε να γίνετε μέλος της Επιτροπής μας. Ο στόχος μας είναι να μοιραστούμε την έμπνευσή μας και τις δραστηριότητές μας στη χώρα σας.

Παρακαλούμε επικοινωνήστε μαζί μας για πληροφορίες στο +961(04)522221.

info@najicherfanfoundation.org

Αξιομνημόνευτο!

«Το να πέσεις κάτω είναι
κομμάτι της ζωής.
Το να ξανασηκωθείς είναι
η ζωή.»

—Jose N. Harris

Πώς Θυμάμαι τον Naji...

(Απόσπασμα από το Βιβλίο Υπομονή στην Πράξη)

Κατά τη διάρκεια αυτής της εποχής ήταν που ο Naji επίσης αποφάσισε να επικεντρωθεί στην υγεία του. Έκοψε το κάπνισμα και άρχισε να τρώει πιο θρεπτικά γεύματα. Είχε δείξει αυτού του είδους την αποφασιστικότητα όταν έκανε δίαιτα και γυμνάζονταν όταν ήταν στο γυμνάσιο. Τώρα, είχε έναν παρόμοιο στόχο στον οποίο η έκβαση εξαρτιόταν από την νέο-ευρεθείσα ικανότητα συγκέντρωσης και τη χρήση αυτοπειθαρχίας.

Κριτικός και καμιά φορά επικριτικός, συνειδητοποίησε τώρα ότι όταν κρίνουμε τους άλλους θα κριθούμε και εμείς. Έκανε τα πάντα μόνος του και αισθάνονταν ότι πετύχαινε στόχους επειδή είχε ισχυρότερη αίσθηση της αξίας του. Η ιδέα του επιτεύγματος βασιζόταν στις εσωτερικές ποιότητές του και όχι τόσο σε υλικά αγαθά του. Επιτρέποντας στο μυαλό του να χαλαρώσει προκειμένου να συγκεντρωθεί, δημιούργησε μία εικονική πραγματικότητα. Αυτή η πραγματικότητα συνδύασε την πραγματικότητα της αναπηρίας του με τη φαντασία της ανάρρωσής του.

«Στο παρελθόν, πάντοτε έλεγα ότι η ζωή τελείωσε και αυτό ήταν φίλε μου. Τώρα λέω, η ζωή μόλις άρχισε.»

Με μεγάλη προσμονή, ο Naji έκανε σχέδια να επισκεφθεί την Αθήνα τον Ιούλιο 1999. Η άφιξή του ήταν γεμάτη με παλιούς φίλους, παλιές δραστηριότητες και παλιές αναμνήσεις. Αυτές οι αναμνήσεις τον μπέρδευαν και τον λυπούσαν. Είχε ονειρευτεί μία επιστροφή όπου θα ήταν εντελώς φυσιολογικός, αλλά με όσο θέρμη να το πίστευε αυτό, η πραγματικότητα ήταν κρύα και σκληρή. Ήταν πολύ καλύτερα και με ορατή βελτίωση, αλλά δεν ήταν ο παλιός Naji ή ακόμη αυτός που έλπιζε να είναι. Τουλάχιστον, όχι ακόμη.

Κρατούσε ημερολόγιο κατά τη διάρκεια αυτών των εβδομάδων στην Ελλάδα και μία ημέρα έγραψε «Θέλω να είμαι καλύτερος από το Naji που κάποτε ήμουν. Εάν όχι σωματικά, τουλάχιστον ασφαλώς πιο σοφός. Έχω μάθει τόσα πολλά από αυτό το ατύχημα. Μία τεχνική να γίνεις σχεδόν όπως παλαιότερα είναι να εστιαστείς και

να συγκεντρωθείς προκειμένου να γίνεις πιο δυνατός.»

Ο Naji ήταν ενθουσιασμένος σχετικά με την επιστροφή στη ζωή του στην Αθήνα, αλλά ο ενθουσιασμός του μεταστράφηκε σταδιακά σε συναισθηματική σύγχυση. Είχε υπερβολικά πολλές συγκρούσεις μεταξύ του παρελθόντος και της νέας πραγματικότητάς του. Οι άνθρωποι, οι τοποθεσίες και οι καταστάσεις από την προηγούμενη ζωή του και τα αισθήματα ήταν συντριπτικά. Αιωρείτο μεταξύ του τι θυμόταν ότι μπορούσε να κάνει και αυτού που μπορούσε πραγματικά να κάνει. Το ταξίδι δεν του έφερε, ούτε την παρηγοριά ούτε την ευχαρίστηση που χρειαζόταν.

Κατά τη διάρκεια του έγραψε στο ημερολόγιό του: «Τον Αύγουστο 1999, έφθασα το 85% της υγείας. Ξέχνα το. Θα το πετύχω όλο. Όταν κάνεις κάτι, κάντο σωστά. Απλά κάντο, απλά κάντο. Είπα να δώσω στον εαυτό μου έναν ακόμη χρόνο και δείτε με. Αρχισα να εκτιμώ τη ζωή, να δίνω αξία στα πράγματα και τελικά σταμάτησα να παίρνω τους ανθρώπους για δεδομένο. Ξύπνησα μία μέρα και συνειδητοποίησα ότι είμαι σε αυτή τη γη και έχω σωθεί πολλές φορές ώστε να αποτελώ ένα κομμάτι αυτού του κόσμου για κάποιο λόγο. Στο παρελθόν, πάντοτε έλεγα ότι η ζωή τελείωσε και αυτό ήταν φίλε μου. Τώρα λέω, η ζωή μόλις άρχισε.»

Πίστεψε σε αυτά τα λόγια και έγινε ένας καινούργιος άνθρωπος. Μία μέρα ξύπνησε και συνειδητοποίησε ότι τα χρήματα δεν είναι τόσο σημαντικά όσο η καλή υγεία ή η αξία της ζωής. Αυτή η ανακάλυψη ήταν αντίθετη από τον έφηβο που ήταν παλιά και ο οποίος το σύστημα αξιών περιστρέφονταν γύρω από το «να επιθυμείς και να αποκτάς». Αυτή η φιλοσοφία του έδωσε ψυχική ισορροπία και μία νέα εκτίμηση των ανθρώπων και των πραγμάτων γύρω του. Οι οργανωτικές ικανότητές του βελτιώθηκαν και κρατούσε ημερολόγιο όπου κατέγραφε το καθημερινό πρόγραμμά του.

People Are Born To Shine!

Το έντυπο People Are Born to Shine είναι ένα διηγησιακό, ηλεκτρονικό ενημερωτικό δελτίο, που ανήκει στο Ίδρυμα Naji Cherfan Foundation και επικεντρώνεται στην πνευματικότητα και στην υγεία. Σκοπός του People Are Born to Shine είναι η αύξηση της ευαισθητοποίησης ανάμεσα στους αναγνώστες μας σχετικά με τα προβλήματα υγείας και την πρόληψη ασθενειών, εμπνέοντάς τους παράλληλα να ζουν μια πληρέστερη, περισσότερο γεμάτη ζωή καθοδηγούμενη από Χριστιανικές αξίες. Το παρόν ενημερωτικό έντυπο είναι αφιερωμένο σε ανθρώπους όλων των ηλικιών, εκείνους που είναι υγιείς και εκείνους με προβλήματα υγείας και εκείνους με εγκεφαλικό τραύμα κάθε είδους, ως απόρροια ατυχήματος, εγκεφαλικού κ.λπ.

Το περιεχόμενο έχει επιλεγεί προσεκτικά από διαδίκτυακές πηγές που θεωρούνται αξιόπιστες και ακριβείς, ώστε να σας φέρουν καλά νέα για την υγεία και την πνευματική ευημερία, όμως το Ίδρυμα Naji Cherfan Foundation δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη για τυχόν ανακριβείς πληροφορίες.

Το Ίδρυμα NCF επιθυμεί να αναγνωρίσει την αφοσιωμένη δουλειά των εθελοντών του, κυρίως των Marianne Debs, Me. Kamal Rahal, Me. Harold Alvarez, Zeina Costantine, Joyce Abou Jaoude, Rita Kassis, Marleine Nassrany, Diala Ghostine Nassrany, Dima Rbeiz, Πατέρα Joseph Abdel Sater, Πατέρα Joseph Soueid, Reine Kassis, Nabil Khoury, Roland Khoury, Father Elia Chalhoub, Valéria de Proença, Athena και Christina Georgotas, Violette Nakhle, και όλων των εθελοντών στο πεδίο, που υποστηρίζουν το Ίδρυμα NCF στην εξάπλωση των λόγων του Ιησού διαμέσου των ιδρυμάτων τους, των εκκλησιών, των νοσοκομείων, των εγκαταστάσεών τους...κ.λπ

Το παρόν τεύχος διατίθεται στα Αραβικά, Αγγλικά, Ελληνικά, Ολλανδικά, Γαλλικά, Ισπανικά και Πορτογαλικά. Η διοίκηση και το προσωπικό του NCF είναι ιδιαίτερα ευγνώμονες για τις προσπάθειες των Αρχισυντακτών που μεταφράζουν και επιμελούνται εθελοντικά το Δελτίο σε διάφορες γλώσσες και ιδιαίτερα την Isabelle Boghossian για τα Ελληνικά, την Maria Goreti για τα Πορτογαλικά, τις Myriam Salibi & Rita Abou Jaoude για τα Γαλλικά, την Καθηγήτρια Lydia & τον Πρόσβητο Alejandro Diaz για τα Ισπανικά, τον Roly Lakeman για τα Ολλανδικά και τις Lina Riskallah & Rita Abou Jaoude για τα Αραβικά.

Για ΔΩΡΕΑΝ συνδρομές, παρακαλείσθε να εγγραφείτε μέσω της ιστοσελίδας μας: www.najicherfanfoundation.org ή τηλεφωνήστε μας στο +961 (0)4 522 221. Μπορείτε να κατεβάσετε ΟΛΟ το υλικό της ιστοσελίδας μας ΔΩΡΕΑΝ.

Εκδότης: CCM Group Σύμβουλος Έκδοσης: George C. Cherfan Αρχισυντάκτρια: Christina A. Bitar Σελιδοποίηση-Σχεδιασμός: Δημιουργικό Τμήμα, CCM Group, ΗΠΑ & Rita Abou Jaoude Συντελεστές: Sana Cherfan και Kelley Nemitz.

© 2019 από το Ίδρυμα Naji Cherfan. Με την επιφύλαξη παντός δικαιώματος συμπεριλαμβανομένης της δημοσίευσης και της διανομής.